О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 33506

гр. София, 27.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 75 състав,** в закрито заседание на 27.08.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **10704** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Д. Б. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 5, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 26-4332-004011/ 04.08.2026 г., издадена от полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“)гг)) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на ЗППАМ. Посочено е, че нарушението е отстранено веднага след констатирането му, отделно лицето е управлявало чужд автомобил - този на дружеството "Л. Т.". Приложена като доказателство е полица за сключена застраховка "ГО". Жалбоподателят сочи, че целите на "ПАМ" вече са постигнати и общественият интерес е защитен и по-нататъшното изпълнение на ПАМ е несъразмерно. В същото време отнемането на свидетелството за управление на МПС го поставя в изключително трудно финансово състояние, тъй като е професионален шофьор и по този начин не може да упражнява професията си, което би го оставило в реално опасност да бъде лишен от доходи от трудова дейност.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс, а съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената ПАМ. Налице е допуснато по силата на отделен закон предварително изпълнение. На следващо място, разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК въвежда отрицателна предпоставка, която обуславя допустимостта на искането за спиране на изпълнението – да не се предвижда забрана за съдебен контрол. Такава забрана ЗДвП не съдържа. На трето място, условие за допустимост на искането е наличие

на оспорване срещу законосъобразността на административния акт, по отношение на който специален закон допуска предварително изпълнение. Това условие също е налице, доколкото с жалбата срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по по чл. 171, т. 1, б. „з“)гг)) от ЗДвП № 26-4332-004011/ 04.08.2026 г.., издадена от полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР, е направено искането за спиране.
С оглед на горното искането за спиране е ДОПУСТИМО за разглеждане.
Разгледано по същество е ОСНОВАТЕЛНО по следните съображения:
Съгласно Тълкувателно решение № 5/8.09.2009 г. на ОС на Върховния административен съд при допуснато по силата на специален закон предварително изпълнение на административен акт (какъвто е и процесния случай), приложим при съдебния контрол за законосъобразност на административния акт е чл. 166, ал. 2 от АПК. Съгласно посочения текст при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.
Анализът на текста води до обоснования извод, че в тежест на лицето, поискало спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.
Съдът, като се запозна с доказателствата по делото и наведените доводи от жалбоподателя, намира, че са налице предпоставките за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение.
Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.
С оглед текста на цитираната разпоредба, който предвижда възстановяване на прекратената регистрация и предвид представените доказателствата за сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат.
С оглед на горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 86-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-004011/ 04.08.2026 г., издадена от полицейски орган в отдел „ПП“ при СДВР, с която на Д. Б. Д., с ЕГН [ЕГН] е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“) гг)) от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7- мо / седмо / дневен срок от съобщаването му на страните.